

“จุดเริ่มต้นของความฝัน.. เมื่อฉันอยากเป็นครูอาสา”

“ครู” คำสั้นๆ แต่ความหมายยาว..

ในสังคมปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป หลายคนมักถามว่า “ให้” แล้วได้อะไร ยุคที่มนุษย์ถามหาความสุขจากการรับมากกว่า

บทความนี้ จะสะท้อนจากประสบการณ์ส่วนหนึ่งของการเป็นผู้ให้ผ่านคำว่า “ว่าที่ครู” ในฐานะนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์

เนื่องจากผู้เขียน เกิดและเติบโตในเมืองใหญ่ ในครอบครัวที่พร้อม สุขสบาย แต่ในทางกลับกัน ก็มีคำถามที่ว่าความสุขที่เรามีอยู่นั้น จริงหรือ จึงมีความใฝ่ฝันว่าเมื่อเรียนจบอยากจะเป็นครูอาสาบดออย ให้โอกาสเด็ก ๆ ที่ไร้โอกาสระหว่างที่เรียน เมื่อนึกถึงความฝันของการเป็นครูอาสา ก็มีคำถามมากมายในหัว อาทิ เช่น ความเป็นอยู่ การทำงาน สังคม วัฒนธรรม ผู้คนจะเป็นอย่างไร จะแตกต่างกับภาคอื่น กับสังคมที่เราเคยอยู่หรือไม่ที่เราต้องทำความเข้าใจ ประเทศไทยนั้น ไม่ว่าจะภาคไหน ภาคเหนือ ชาวเขา ชาวดอย ภาคใต้ ชาวเล ชาวมาลาญ ภาคกลาง อีสานหรือภาคอื่นๆ วัฒนธรรม ย่อมมีแตกต่างบนความคล้ายคลึง เพียงขาดซึ่งโอกาสไปเต็มเต็ม เมื่อเรามีโอกาสที่ดีกว่า ทำไมไม่แบ่งปันโอกาสนั้น

จุดเริ่มต้นของความฝันนี้ เกิดขึ้นจากครั้งหนึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสไปค่ายอาสาพัฒนาชนบทโดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ณ จังหวัดนครนายก วันแรกที่ถึงยังพื้นที่ สิ่งแรกที่เราได้เจอคงหนีไม่พ้นการต้อนรับจากชาวบ้าน การต้อนรับอันแสนอบอุ่นของ ผู้ใหญ่ ผู้เฒ่า ผู้แก่ รวมถึงเด็กน้อย เรียกได้ว่าพร้อมหน้าครบทั้งหมู่บ้านเลยทีเดียว ความประทับใจแรกนั้นสำคัญโฉน คำแรกที่เราได้ยินจากชาวบ้าน คือ “ครู ครู ครู มาแล้ว” ไม่เว้นแม้แต่พระสงฆ์ประจำหมู่บ้าน พร้อมรอยยิ้มดีใจ จริงใจอย่างเป็นมิตร การต้อนรับเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่จึงเป็นความประทับใจแรกของเรา

ในวันถัดไป มีอยู่หลายเหตุการณ์ เป็นกิจกรรมตรงตาจริงใจ ดีใจได้ทำงานในฐานะจิตอาสา และร่วมกับชุมชนชาวบ้าน ซึ่งจะขอยกขึ้นเล่าบางช่วง อันเป็นเหตุการณ์กิจกรรมสำคัญ

วันแรกของการเป็นจิตอาสา เด็กน้อยตื่นเต้นดีใจกับการที่มีพี่ ๆ มาช่วยพัฒนาโรงเรียน เด็กน้อยทุกคนยิ้มแย้ม ทำการต้อนรับอย่างพร้อมเพียงหน้าเสาธง จิตอาสาอย่างผู้เขียนจึงเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และความมุ่งมั่น ได้เริ่มต้นนับจากนั้น เวลาผ่านไป ห้องเรียนที่เก่าทรุดโทรมได้ถูกทำความสะอาด ปัดกวาดและเช็ดถู รวมถึงการจำแนกสิ่งของและสื่อการสอนที่ใช้ไม่ได้แล้ว นำไปทิ้งถังขยะ กับสิ่งของที่ยังสามารถประยุกต์ใช้ได้ มาทำความสะอาดใหม่ ให้ดูน่าใช้และงามตามากยิ่งขึ้น จากนั้นถึงเวลาทาสีห้องให้ดูน่าเรียนรู้ เด็กน้อยตื่นเต้นและดีใจ คอยปั่นจักรยาน หรือเดินมากับครอบครัว เพื่อมาให้กำลังใจจิตอาสาเป็นระยะ ๆ นั่นเป็นความเหน็ดเหนื่อยที่มีแรงผลักดันมากที่สุดในชีวิต หลังจากภารกิจของวันแรกได้เสร็จสิ้นไป จิตอาสาทุกคนอาบน้ำเตรียมตัวรับประทานอาหารเช้า ชาวบ้านทุกคนมาช่วยกันปรุงอาหารให้กับจิตอาสาอย่างสุดฝีมือ แน่ใจว่าอาหารมันอาจจะไม่ได้เลิศเลอเท่าไรนัก คุณค่าของมันหาใช่ราคาและความสวยงามไม่ แต่มันคือการที่ชาวบ้านร่วมมือ

ร่วมใจกัน ตั้งใจปรุงอาหารให้กับพวกเราชาวจิตอาสา ระหว่างจิตอาสาและชาวบ้านต่างไม่เคยพบกันมาก่อน แต่เรากลับยิ้มให้กัน ให้กำลังใจกันและกัน บ่งป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ให้กัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เมื่อเรารู้จักให้ เราจะได้รับ ได้รับในที่นี้ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติหรือเงินทอง แต่คือมิตรภาพ ความสุข และรอยยิ้ม ที่เงินทองแพงแค่นั้นก็ไม่สามารถซื้อได้ เมื่อรับประทานอาหารมื้อเย็นเสร็จ จิตอาสาด้วยกันทำกิจกรรมรอกองไฟ ชาวบ้านต่างให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม บ้างจูงลูกจูงหลานมาดู บ้างมาเข้าร่วมการแสดง นับได้ว่าเป็นค่าคืนที่มีทั้งเสียงหัวเราะและรอยยิ้ม

วันสุดท้าย หลังจากการจัดห้องเรียนใหม่ เพิ่มสื่อการเรียนรู้ มีการทาสีรั้วโรงเรียน และสนามเด็กเล่นเด็ก ๆ คณะครู และชาวบ้าน ต่างช่วยกันนำน้ำ ขนมาแบ่งปันแก่จิตอาสา ในขณะที่ภารกิจพัฒนาโรงเรียนได้สิ้นสุดลง เด็ก ๆ คณะครู และชาวบ้านทุกคนที่นั่นต่างมาร่วมกล่าวขอบคุณ เด็ก ๆ ต่างตื่นเต้นและดีใจกับห้องเรียนใหม่ รวมถึงโรงเรียนที่ดูงามตายิ่งขึ้น เป็นความดีใจ ที่ทำให้เรามองหน้ากัน แล้วยิ้มหัวเราะออกมาอย่างภูมิใจมากที่สุด ความน่ารักของโรงเรียนและชาวบ้านมีอยู่จนวันสุดท้ายกับจิตอาสา ก่อนจะต้องกลับสู่โลกแห่งความจริง กลับสู่วิถีชาวเมือง เราได้แบกรอยยิ้มและมิตรภาพกลับไปด้วย

เหล่านี้ เป็นเพียงส่วนเสี้ยวหนึ่งในประสบการณ์ ที่ผู้เขียนได้รับได้และพบเจอ นั่นคือจุดเริ่มต้นของความฝันที่อยากเป็นครูอาสา

กลับสู่คำถามของการให้ บทบาทอาสา ความประทับใจ ความอบอุ่นทั้งปวงที่กล่าวมา เริ่มต้นจากเป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดา ยอมเปลี่ยนแปลงละทิ้ง เดินออกจากความสบายที่เคยมี หันทำเพื่อผู้อื่น ด้วยความเต็มใจจริงใจก่อน โดยวิธีการให้ซึ่งความรู้ และในทางกลับกัน สิ่งที่ได้ตอบแทนมากมายหาจะประเมินได้ เรียกความสุขที่แท้จริง

บนเส้นทางของครูอาสา คงจะมีอะไรมากกว่าการเป็นแค่คุณครู เมื่อวันนั้นมาถึง เราจะออกเดินทางตามหาความฝัน เพื่อประสบการณ์ล้ำค่าที่หาไม่ได้